

کربلا.

چاپ: ایران، سنگی، ۱۳۳۹، خشتی، ۲۵۴
[دنا ۱۱۷۵/۲]

باد
چاپ: علامه قزوینی پاره‌ای از آن را در پیشگفتار «تاریخ جهانگشای» او چاپ کرده است.
[دیباچه قزوینی بر تاریخ جهانگشای ص عب؛ استوری ۲۶۴/۱؛ دنا ۱۱۷۵/۲ (۸ نسخه)؛ فهرستواره متزوی ۹۳۱/۲ و ۳۹۵/۶]

۱. قم؛ استادی، رضا؛ شماره نسخه: نامعلوم

خط: نسخ، بی‌ک، تا: قرن ۱۳ و ۱۴؛ افتادگی: انجام؛ تملک: محمد حسین بن محمد موسوی در رجب ۱۳۳۰؛ ۱۶۰گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۰×۱۵سم [صد و شصت نسخه: ۴۵]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۴۹۹۷

آغاز: الحمد لله اللطیف الخیر و السميع البصیر و مجازی اهل البلاء بالشیء الكثير... أما بعد چنین گوید بنده گناه کار؛ انجام: ابن عباس عرض کرد جعلت فداک یا حسین ان كنت لابد سائراً الى الکوفة...

خط: نسخ، بی‌ک، بی‌تا؛ افتادگی: انجام؛ تملک: محمد حسین بن محمد موسوی به تاریخ غره رجب ۱۳۳۰؛ جلد: تیماج مشکی عطف تیماج قرمز، ۱۶۰گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف: ۱۳-۱۹۱]

● تسلیة الاخوان / تاریخ ایران / فارسی

tasliyat-ol exvān

جوینی، عطا ملک بن محمد، ۶۲۳ - ۶۸۱ قمری

joveyni, 'atā malek ebn-e mohammad (1227 - 1283)

تاریخ تألیف: ۶۸۰ق

محمد جوینی صاحب تاریخ جهانگشای است. یک سال بعد از فتح بغداد در ۶۵۷ق هولاکو حکومت بغداد را به علاءالدین عطا ملک تفویض کرد. مدتی که هولاکو زنده بود عطا ملک در کار خویش برقرار بود، بعد از مرگ هولاکو در ۶۶۳ق پسرش آباقخان در همان سال به جای پدر نشست و شمس الدین محمد جوینی برادر مؤلف را بر قاعده سابق در منصب وزرات ابقاء کرد و علاءالدین عطا ملک را به نیابت یکی از امراء به حکومت بغداد فرستاد، علاء الدین از ۶۶۳ تا ۶۸۰ حکمران مستقل بغداد و عراق عرب بود. مقارن این حال مجدالملک یزدی و بدخواهان صاحب دیوان نزد آباقا از وی سعایت کرده خاطر پادشاه بر او بشوراندند، نتیجه کار این بود که عطا ملک به حبس و تعدیب و مصادره دچار گشت. صاحب دیوان مصایب و محن وارده را برای آگاهی دوستان در این رساله شرح داده است. صاحب دیوان به شفاعت شاهدگان و خواتین در رمضان ۶۸۰ق از حبس رها گردید.

آغاز: و ان یمسک الله بضر فلا کاشف له بحکم آنکه هر وقتی و زمانی و هنگامی و اوانی از انواع سر او ضرا و بلوی در قطری از اقطار جهان و طرفی از اطراف عالم بر سبیل عموم یا خصوص بحسب اشخاص حادثی به ظهور آید و در اطراف و اکناف مشهور گردد و اکثر خلائق انجام: در حصول مباحی و امانی عزیزان و دوستان را زندگانی

۱. تهران؛ مینوی؛ شماره نسخه: ۷۷/۳

خط: نسخ، کا: محمد شاه بن علی بن محمود بن شاد بخت معروف به شیخ حافظ اصفهانی، تا: نیمه ذیقعه ۶۹۸ق، جا: محله کران؛ جلد: تیماج عنابی مقوایی [نشریه: ۶ - ۶۷۹]
تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۵/۳-۴-ف

نسخه اصل: همان نسخه بالا [فیلمها ف: ۳-۴]

۲. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۹۳۸

خط: نسخ، کا: زین العابدین محلاتی، تا: ربیع الاول ۱۲۸۸ق؛ کاغذ: آهار مهره فرنگی، جلد: میشن قهوه‌ای، ۳۸گ، ۱۱ سطر، اندازه: ۱۳/۶×۲۱/۶سم [ف: ۲-۱۵۱]

۳. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۸۸۰

خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: قرن ۱۴؛ کاغذ: فرنگی، جلد: مقوا عطف پارچه، ۳۴گ، ۱۱ سطر (۱۱×۹)، اندازه: ۲۳×۱۴سم [ف: ۱۶-۹۰]
۴. تهران؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۲۳۸/۳-ج

خط: نستعلیق، کا: مجتبی مینوی، تا: جمعه ۲۳ رمضان ۱۳۴۳ (۱۱ ادریبهشت ۱۳۰۴)؛ مقابله شده [ف: ۱-۱۲۸]

۵. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۵۵

آغاز: برابر
خط: نستعلیق خوب، بی‌ک، بی‌تا؛ ۴۳گ، ۱۲ سطر، اندازه: ۱۹×۱۲سم [ف: ۲-۴۷۶]

۶. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۶۶۴۲

با تصحیح و توضیح مدرس گیلانی؛ بی‌ک، بی‌تا [د.ث. مجلس]

۷. تهران؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۱۴۸/۳-ج

آغاز و انجام: برابر

بی‌ک، بی‌تا؛ ۲۲گ (۲۸۵پ-۳۰۶پ) [ف: ۱-۱۲۸]

● تسلیة اهل المصایب / مواضع / عربی

tasliyat-u ahl-il maṣāyib

منبجی، محمد بن محمد، - ۷۸۵ قمری

(1384 -) manbejī, mohammad ebn-e mohammad
مؤلف در علت تألیف خود آورده است: در سال ۷۶۵ طاعون وحشتناکی رخ داد، که هزاران نفر از مردم عادی و گروه کثیری از صلحا و اخیار در آن سال از بین رفتند و من در سال ۷۶۵ کتابی درباره طاعون و احکام آن تألیف نموده ولكن در آن کتاب چیزی درباره اجر و ثوابی که خداوند به مصیبت‌دیدگان عنایت می‌کند ذکر ننمودم لذا این کتاب را در تسلیت آنها که به مصائب دنیا گرفتار می‌شوند، تألیف نمودم. حاجی خلیفه و

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛؛ جلد هشتم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276246

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳